

De invloed van jodiumpraeparaten op de metamorphose van salamanderlarven. — Kikkerlarven, gehouden in water, waaraan een spoortje van het een of andere joodpraeparaat is toegevoegd, vertoonen een vervroegde en versnelde gedaante-
verwisseling.

UHLENHUTH (*Endocrinology*, Vol. VI, No. 1, 1922) deed in 1918 dezelfde proeven met salamanderlarven met geheel negatieve uitkomsten. Hij heeft thans de proeven herhaald. Thans bleek, dat de anorganische jood-verbindingen wederom niet den minsten invloed op de gedaanteverwisseling hadden, daarentegen het organische jodothyrene wel. Dit vervroegde en versnelde de gedaante-
verwisseling op dezelfde wijze als bij kikkerlarven. UHLENHUTH besluit hieruit, dat de schildklier bij de salamanderlarven, in tegenstelling met die der kikkerlarven, in het geheel nog niet zijn werking verricht. De anorganische jodiumverbindingen toch werken zelf blijkbaar niet in op de gedaanteverwisseling, doch versterken de schildklierwerking, indien deze reeds bestaat.

F. J. STURMAN.

Kreatinine en kreatine in bloed. — JEANNETTE A. BEHRE en S. R. BENEDICT wijzen zeer terecht er op, dat bij het gebruik van de vele onderzoek-methoden waarbij kleur-
reacties in het spel zijn, wij ons er veelal geen rekenschap van geven, dat wij de stof waarop wij reageeren of waarvan wij het gehalte bepalen, niet in handen hebben en wij eigenlijk geenszins zekerheid hebben, dat het de betreffende stof is, die de verkleuring geeft (*The Journal of biological Chemistry*, dl. 52, 1922, bldz. 11). Dat zulk een waarschuwing op haar plaats is, toonen zij dan aan naar aanleiding van het onderzoek van bloed op kreatinine. Het onderzoek naar kreatinine wordt thans wel meestal verricht met behulp van de bekende reactie van JAFFÉ, berustend op het vermogen van kreatinine, picrinezuur bij alkalische reactie tot een rood-bruine stof te reduceeren. Nu is er al vroeger getwijfeld of de stof in bloedplasma, die deze reactie van JAFFÉ geeft, wel geheel kreatinine is. De schrijvers vonden, dat kreatinine uit bloed, vermengd met picrinezuur ter verwijdering van de eiwitstoffen, door beenderenkool wordt geadsorbeerd, maar terwijl aan het bloed toegevoegde kreatinine zoo wordt verwijderd, haalt men de stof, die in normaal bloed voorkomt en de kleurreactie van JAFFÉ geeft, en tot dusver dan ook voor kreatinine werd gehouden, er niet uit. Het filtraat van bloed, na behandeling met picrinezuur, wordt na toevoeging van soda aanmerkelijk donkerder van kleur, terwijl kreatinine picrinezuur bij door soda alkalische reactie slechts zeer weinig reduceert. Verder is bekend, dat kreatinine door verhitting met verdunde loog (bijv. 2 pCt.) weldra vernield wordt en geen verkleuring met picrinezuur meer geeft. Wanneer de schrijvers nu eiwitvrij filtraat van bloed met alkali verhitten, bleek de stof, die de reactie van JAFFÉ geeft, niet vernield te worden, terwijl dit wel degelijk het geval was met aan het bloed toegevoegde kreatinine. Maar de schrijvers waren hiermede nog niet tevreden. Het bleek hun, dat eiwitvrij filtraat van bloed door kaoline niet kon worden bevrijd van de reactie van JAFFÉ gevende stof, terwijl toege-